

ГЛАВАЦЬКА Світлана Анатоліївна

Випускниця інженерно-економічного
факультету (1979 р.)

Директор виконавчої дирекції Херсонського
обласного відділення Фонду соціального
страхування України.

Заслужений працівник соціальної
сфери України

Народилася 28 березня 1955 р. у м. Славута на Хмельниччині в сім'ї сільських учителів Лідії Іванівни й Анатолія Петровича Главацьких. З дитинства мріяла стати педагогом, але батьки, з власного досвіду знаючи про труднощі цієї професії, заборонили донці вступати до педагогічного вишу. У школі Світлана Главацька захоплювалася точними науками (математикою, фізикою), тому обрала фах бухгалтера, який опанувала в Кам'янець-Подільському технікумі харчової промисловості.

У 1974 р. вона стала студенткою інженерно-економічного факультету ХТІПО.

П'ять незабутніх років минули як одна мить. Це був час полум'яної молодості, коли студентів гуртували у велику дружну родину не тільки комсомол та заняття, а й загальні інтереси і мета — пізнати всі тонкощі обраної професії і знайти своє місце у структурі народного господарства країни.

Особливо запам'яталися заняття з обчислювальних машин, що проводив М. К. Зварич, а також хімії, яку викладала Оксана Михайлівна. Світлана Анатоліївна вчилася на відмінно, от лише на першому курсі з хімії у неї виходила четвірка. Коли ж студентка звернулася до Оксани Михайлівни з проханням перескласти їй предмет, то викладач запропонувала позайматися додатково. Сьогодні С. А. Главацька щиро вдячна своїй наставниці за те, що вона дійсно допомогла розібратися із незрозумілими питаннями і отримати «тверду п'ятірку».

Світлана Анатоліївна з колегами
під час обговорення виробничих питань

Найкращі спогади залишилися про лекції з вищої математики, які читав Іван Петрович Момот. Якось трапився курьозний випадок: Світлана Анатоліївна доводила біля дошки теорему, яка ніяк «не піддавалася». Врешті терплячий викладач пояснив, що ця теорема не має доведення. Але вперта студентка цілу пару силувалася її довести, хоча, врешті, так і не отримала результату. Іван Петрович був мудрим педагогом, тому не перешкоджав пошукам і дав змогу дівчині самостійно переконатися у помилковості її висновків.

Під час навчання у ХТІПО Світлана Главацька була гравцем збірної інституту з баскетболу, отримала посвідчення тренера з цього виду спорту.

У 1979 р. вона закінчила виш і почала працювати економістом відділу праці в Херсонському обласному управлінні побутового обслуговування, потім старшим економістом, завідувачем відділу праці та заробітної плати.

У жовтні 1986 р. Світлану Анатоліївну обрали секретарем Херсонського обласного комітету профспілки працівників житлово-комунального господарства та побутового обслуговування. Через три роки вона очолила відділ соціального страхування, а в 1991 р. — виконавчу дирекцію Херсонського обласного відділення Фонду соціального страхування України. Цю посаду вона обіймає вже більше 20 років.

Світлана Анатоліївна щиро вдячна всім викладачам ХТІПО, у яких їй пощастило навчатися, адже вони формували світогляд студентів, їхні життєві позиції і принципи та, врешті-решт, дали путівку в майбутнє.

Хоча минуло вже більше трьох десятиліть після закінчення інституту, проте одногрупники Світлани Главацької продовжують зустрічатися кожні п'ять років. Вони з'їжджаються з усіх куточків України, запрошують викладачів, згадують найкращий період свого життя.

Все віддала б за минулі роки,

Щоб вернулись вони хоч на мить...

Стільки спогадів в них затайлось,

Незабутніх, таких дорогих!

Пам'ять — найкращий з усіх записник,

Пам'ять — глибока і чиста криниця...

Хто забувати минуле не звик -

Той оживить в ній усе до дрібниці.